

Het is nu te laat om terug te keren.

 dissident.one/het-is-nu-te-laat-om-terug-te-keren

27 april 2026

Artikelen

Ze zullen alles op alles zetten voor een laatste poging om het tij te keren.

Ik geloof dat er in Washington een groeiende factie is die erop aandringt om zo snel mogelijk uit deze oorlog te stappen, schrijft Will Schryver.

Militair gezien is het een verloren zaak. Ja, ik begrijp dat veel mensen me voor gek verklaren omdat ik zoiets zeg, maar die realiteit dringt met de dag door tot meer mensen.

Desondanks neig ik tot de conclusie dat het imperium veel te ver in dit spel is gestort om nu nog terug te kunnen keren. Onderhandelen over een akkoord vanuit hun huidige positie is ondenkbaar. Iran dicteert de voorwaarden.

De Amerikaanse blokkade is tot nu toe een farce geweest. Ze hebben een paar schepen voor de show onderschept. Veel andere schepen zijn vrolijk verder gevaren.

Feit is dat de Amerikaanse marine geen tactisch zinvolle blokkade kan uitvoeren. Ze hebben hooguit 17 torpedobootjagers van de Arleigh Burke-klasse in de Arabische Zee. Ze zullen zich absoluut genoodzaakt voelen om er minstens een dozijn van te behouden om de twee vliegdekschepen te beschermen. Dat laat vijf torpedobootjagers over om een blokkade te handhaven die zich uitstrekt over meer dan 3000 mijl aan voornamelijk soevereine wateren (Pakistan en India), van de Iraanse kust van de Golf van Oman tot de Straat van Malakka.

Veel succes daarmee – vooral als de Chinezen besluiten konvooien te gaan escorteren met oorlogsschepen.

En zo komen we terug bij het dilemma van het imperium: zelfs als ze weten dat ze niet meer dan misschien nog twee weken intensieve luchtaanvallen kunnen volhouden, zullen ze die kaart vrijwel zeker uitspelen in de hoop hun onderhandelingspositie te verbeteren.

Natuurlijk zien veel mensen de krantenkoppen over “drie vliegdekschipgroepen” die klaarstaan om dood en verderf te zaaien onder de overmoedige Iraniërs, en ze nemen begrijpelijkerwijs aan dat het waar is.

Ze begrijpen niet dat de USS Poopy Gerry (CVN-78) een schip is dat dringend twee jaar in het reparatiedok nodig heeft; een

schip dat zich schuilhoudt in de verre noordelijke regionen van de Rode Zee, met drie torpedobootjagers die het moeten beschermen totdat het midden in de nacht door het Suezkanaal kan glippen om mank terug te keren naar Norfolk.

Ze begrijpen niet dat de Amerikaanse marine het al moeilijk heeft om de USS Fraidy Abe (CVN-72) te onderhouden terwijl het achtjes draait in de veilige, diepblauwe wateren van de Arabische Zee – geen bases om te rusten, te herstellen en voorraden aan te vullen. Niets anders dan de steeds schaarser wordende voorraadkasten, koelkasten en vriezers van een schip dat 5000 mensen drie maaltijden per dag moet serveren.

En nu zal een marine die moeite had om één enkele aanvalsgroep in de Arabische Zee in stand te houden, er TWEE moeten onderhouden. De USS Bush League (CVN-77) is ter plaatse aangekomen, vermoedelijk niet dichterbij dan ongeveer 800 km van de Iraanse kust.

Dit is een vloot waarvan de gevechtsgereedheid een extreem korte levensduur heeft.

De luchtmachtcomponent in de regio is tijdens dit recente “staakt-het-vuren” niet significant versterkt. Sterker nog, ze is aanzienlijk verzwakt sinds het hoogtepunt eind februari.

Maar een constante stroom C-17's levert allerlei soorten materieel aan het strijdgebied, vermoedelijk meer luchtafweersystemen, onderscheppingsraketten, kruisraketten en bommen.

De grondtroepen blijven volstrekt ontoereikend om iets zinnigs te kunnen doen. Een enkele Marine Expeditionary Unit op de USS Tripoli, een Brigade Combat Team van de 82nd Airborne Division en een aantal speciale eenheden. Misschien zo'n 5000 manschappen, maar ik betwijfel het.

Bovendien geloof ik niet dat ze zelfs maar 3000 gevechtstroepen zouden kunnen inzetten zonder dat er een of andere ramp zou volgen. Mijn excuses voor mijn stellige overtuiging, maar naar mijn weloverwogen mening is iedereen die gelooft dat de VS een grondmacht in Iran kunnen stationeren – of het nu 1000, 10.000 of 100.000 manschappen zijn – compleet gestoord. Het is gewoonweg onmogelijk.

Dus rest hen niets anders dan een poging tot een herhaling van de eerste weken van deze oorlog: luchtaanvallen en raketten vanaf zee op afstand. Ze zullen alles op alles zetten voor een laatste poging om het tij te keren.

Maar ze zullen Iran niet ontwapenen.

En Iran zal dan terugslaan met ongekende salvo's uit hun omvangrijke wapenvoorraden.

En de situatie voor het imperium zal van kwaad tot erger gaan, met gevolgen die nog niet te voorzien zijn.

Als u de artikelen van Dissident.one waardeert, kunt u HIER een donatie via de bank doen om de site in de lucht te houden. Of HIER contant via mijn Postbus.

Iran overleeft de terroristische oorlog en ontpopt zich tot een belangrijke machtsfactor.

 dissident.one/iran-overleeft-de-terroristische-oorlog-en-ontpopt-zich-tot-een-belangrijke-machtsfactor

24 april 2026

Artikelen

Tim Anderson reist door Iran tijdens de Amerikaans-Israëliische oorlog en toont verschillende scènes van de terroristische aanslagen op burgers.

Hij beweert dat Iran, met name door zijn controle over de Straat van Hormuz, een grotere regionale invloed heeft verworven.

De ongeprovoceerde oorlog tegen Iran door de VS en "Israël" is op spectaculaire wijze mislukt, met Israël in puin, Washington op zoek naar een uitweg, terwijl Iran de overhand heeft in de door Pakistan voorgestelde vredesonderhandelingen, schrijft Tim Anderson.

Bovendien heeft Teheran, door de controle die het land onlangs heeft

verworven over het scheepvaartverkeer van en naar de Perzische Golf (waarvan noch de VS, noch iemand anders de macht kan afpakken), een enorme nieuwe economische machtspositie verworven

Bovendien heeft de Iraanse bevolking zich sterk verenigd getoond tijdens een uitgebreide reeks aanvallen op voornamelijk burgerdoelen, die begon met de moord op voormalig leider Sayyed Ali Khamenei en de moord op 168 mensen, voornamelijk schoolmeisjes, op een basisschool in Minab, in het zuiden van Iran. Deze eensgezindheid onderstreept de stabiliteit en de toekomst van de Islamitische Republiek.

Het is een vreemde oorlog, zoals ik in de derde en vierde week heb kunnen vaststellen. In de meeste grote steden gaat het dagelijks leven gewoon door, terwijl op de achtergrond terroristische aanslagen plaatsvinden. Zoals een bakker op het Niloufarplein in Teheran me vertelde, is dit geen conventionele oorlog, zoals de door de VS gesteunde Iran-Irak-oorlog in de jaren tachtig, waar legers elkaar aan een frontlinie tegenover elkaar stonden.

Het pand van de bakker was verwoest door een vijandelijke raket die gericht was op het naastgelegen politiebureau. Bij de Amerikaans-Israëlische aanval op het politiebureau aan het Niloufarplein in Teheran vielen ook tientallen doden en gewonden in een aangrenzend café (zie foto) en in omliggende appartementen.

Ik maakte deel uit van een groep van vier waarnemers (een Turkse journalist, een Griekse advocaat en journalist en een Noord-Amerikaanse videograaf) die tussen 19 en 31 maart door de Iraanse media werden ontvangen. Onze tour begon in de noordelijke stad Tabriz en voerde ons via Teheran, Isfahan, Shiraz, Bushehr, Bandar Abbas en Minab, de plaats van de aanslag op het schoolmeisje, naar het zuiden. We observeerden voornamelijk de nasleep van de

Amerikaanse aanvallen en de patriottische mobilisatie van de bevolking, die vrijwel elke avond in de grote steden plaatsvond.

In elke Iraanse stad die we bezochten, stroomden 's avonds tienduizenden mensen de straat op om hun land te steunen. Daaronder viel ook een enorme bijeenkomst voor het Eid-gebed na de Ramadan, in de Imam Khomeini Moskee in Teheran (zie foto's), de eerste bijeenkomst in 35 jaar die niet werd toegesproken door de vermoorde Iraanse leider Sayyed Ali Khamenei.

Uit rapporten en waarnemingen bleek dat veel mensen, ongeacht hun politieke overtuiging, en ook veel mensen die uit het buitenland waren teruggekeerd, hun land graag wilden verdedigen tegen deze buitenlandse agressie. Niet echt verrassend.

Het lijkt erop dat Trumps aanval op Iran werd aangewakkerd door de Israëliische propaganda tegen de Islamitische Republiek: de herhaalde beweringen dat "het regime" zeer impopulair en geïsoleerd was, vaak gebaseerd op sterk bevooroordeelde peilingen. De Israëliische propaganda suggereerde dat het Iraanse volk in opstand zou komen tegen dit "regime" als het onthoofd zou worden. Dat is natuurlijk niet gebeurd, zelfs niet nadat veel leiders waren vermoord.

Dit is het probleem met "je eigen onzin geloven", waarvan het grootste deel voortkomt uit Israëliische 'Hasbara'-campagnes, die suggereerden dat de Islamitische Republiek gehaat en onbeduidend was.

Die campagne maakte gebruik van een golf van geweld die in januari 2026 door de Mossad en de CIA werd aangewakkerd, zoals Israëliische media en voormalig CIA-chef Mike Pompeo toegaven. Deze gewelddadige acties infiltrerden in economische protesten (na een valutacrash) en kostten meer dan 3.000 mensen het leven (officieel 3.117), waaronder honderden politieagenten en vrijwilligers (Basij).

In Iran zag onze groep allerlei mensen, maar vooral vrouwen, die de straat op gingen om hun land en hun leger te verdedigen. Het doel van de oorlog door Trump en Israël werd nooit duidelijk geformuleerd, hoewel het evident is dat de Israëliërs Iran wilden vernietigen of ontmantelen. Het ontbreken van een duidelijke aanleiding voor de oorlog leidde ertoe dat veel Amerikaanse bondgenoten afstand namen, terwijl minder kritische 'bondgenoten' instinctief meegingen met alles wat de VS zeiden of deden.

Het bleek dat Irans formidabele afschrikkingsmacht van raketten en drones de Israëliërs meer dan een maand lang bestookte, terwijl alle 13 Amerikaanse bases in de Arabische monarchieën van de Perzische Golf gedeeltelijk of volledig werden vernietigd. Amerikaanse schepen durfden de Perzische Golf niet te naderen uit angst voor Iraanse raketaanvallen. Om vergelijkbare redenen vond er geen Amerikaanse grondinvasie plaats.

Toch zagen we tijdens onze tocht door de steden de ene na de andere getraumatiseerde familie. Een woonwijk in de wijk Resalat in Teheran was grotendeels verwoest door vijandelijke raketten, waarbij minstens 17 mensen om het leven waren gekomen. Er was geen strategisch of militair doelwit in zicht. Dakloze overlevenden werden door de gemeente geholpen met huisvesting.

In Isfahan woonden we een massale begrafenis bij voor de overduidelijk populaire kolonel Mehdi Nasr Azadani van de Revolutionaire Garde. Na twintig dagen actieve dienst keerde hij naar huis terug, maar werd daar vermoord door een raketaanval van de VS, waarbij ook zijn moeder, vrouw en twee van zijn drie kinderen om het leven kwamen. We bezochten zijn enige overlevende kind, Zeinab, in het ziekenhuis (zie foto). Ze lag aan de beademing na ernstige longverbrandingen en wist niet dat haar hele familie was uitgeroeid. Een oom wachtte in het ziekenhuis op haar, klaar om voor haar te

zorgen als ze weer bij bewustzijn zou komen.

We zagen de rouwende familie van een vermoorde postmedewerker in Tabriz, hulpverleners en plattelandsbewoners die verminkt of gedood waren door raketten, drones en zelfs vanuit de lucht afgeworpen magnetische mijnen die verspreid lagen over dorpen aan de rand van Shiraz (zie foto's), mediamedewerkers die in het hele land om het leven waren gekomen, en een acht verdiepingen tellend flatgebouw dat instortte in Bandar Abbas.

Tijdens ons ziekenhuisbezoek in Shiraz ontmoetten we de 12-jarige Salar (zie foto), een talentvolle jeugdvoetballer en overlevende van de raketaanval op een sportveld in Lamerd, waarbij 20 doden en gewonden vielen. Dit herinnerde ons eraan dat het bloedbad in Minab niet de enige aanval op schoolkinderen was. In tegenstelling tot de kleine Zeinab in Isfahan, waren de ouders van Salar wel bij hem in het ziekenhuis.

De New York Times meldde dat bij de aanval op de schoolkinderen in Lamerd gebruik werd gemaakt van een nieuwe "Precision Strike Missile" (PrSM), die "ontworpen was om net boven het doelwit te detoneren en kleine wolframkogels naar buiten te slingeren". Iraanse bronnen zeggen dat de raket vanuit Bahrein werd afgevuurd. Salar liet ons zijn been zien, dat verbrijzeld was en bijeengehouden werd door metalen staven.

Hoewel onze waarnemingen anekdotisch waren, meldde de Iraanse Rode Halve Maan ons in Teheran dat er 81.000 aanvallen op burgerdoelen hadden plaatsgevonden. Tegen de tijd dat we Shiraz bereikten, was dit aantal gestegen tot 85.000. Begin april meldde de Rode Halve Maan dat er meer dan 2.100 mensen waren omgekomen en 115.000 burgergebouwen beschadigd waren.

We zagen wel berichten over Amerikaans-Israëlische aanvallen op

militaire locaties (zoals de grootschalige maar nutteloze aanvallen op de raketberg bij Yazd), maar een hoge veiligheidsfunctionaris in Shiraz vertelde me dat er in die provincie eind maart al 53 militairen en 72 burgers waren omgekomen.

Noch de VS, noch de Israëliërs respecteren het Iraanse culturele erfgoed. We zagen ernstige schade aan het historische Golestan-paleis en het Pahlavi-paleis-museumcomplex in Teheran, veroorzaakt door bunkerbommen. Ook het Chehel Sotoun-paleis in Isfahan liep schade op door de schokgolf. Dit laatste paleis was beschadigd door aanvallen op de nabijgelegen kantoren van de provinciale gouverneur. In beide gevallen waren plastic zeilen met

het blauwe UNESCO-schild neergelegd om cultureel erfgoed aan te duiden dat beschermd moest worden in geval van een gewapend conflict; tevergeefs. Koloniale agressors hebben weinig respect voor inheems erfgoed.

We reisden langs de kust van de Perzische Golf vanuit Bushehr – waar we de verwoesting van het meteorologisch station en het belangrijkste ziekenhuis hadden gezien – en kwamen uiteindelijk aan in Bandar Abbas en vervolgens in Minab, de plek van het bloedbad onder de schoolmeisjes. Na een bezoek aan een rouwende familie gingen we naar de begraafplaats, waar moeders en vaders nog steeds bijeen waren om te rouwen om hun verloren kinderen. Sommige graven werden verstevigd na de hevige regenval van de voorgaande dagen.

Velen droegen kleding en de verbrijzelde rugzakken van kinderen, die symbolen van het bloedbad zijn geworden. We gingen naar de school en onderzochten de locatie om er zeker van te zijn dat er geen militaire faciliteiten in de buurt waren. In feite was het terrein vele jaren geleden een militair complex geweest. Het werd overgedragen aan het ministerie van Volksgezondheid en vervolgens aan het ministerie van

Onderwijs, en de basisschool werd er 13 jaar geleden gebouwd.

Temidden van de verwarring rondom dit bloedbad (Trump probeerde aanvankelijk ten onrechte de schuld bij de Iraniërs te leggen) kwam er een onomwonden beoordeling van Josephine Guilbeau, voormalig inlichtingenofficier voor terrorismebestrijding van het Amerikaanse leger. Ze zei dat de aanval, waarbij meerdere Tomahawk-raketten werden gebruikt, een duidelijk geval van opzettelijk terrorisme was en dat de Amerikaanse inlichtingendiensten heel goed hadden geweten dat het om een school ging en dat er op dat tijdstip veel kinderen aanwezig waren. Ze noemde commandant Leigh R. Tate en eerste officier Jeffrey E. York van de USS Spruance als degenen die verantwoordelijk moeten worden gehouden voor deze terroristische gruweldaad.

Terug in de havenstad Bandar Abbas werd ons bezoek aan het eiland Hormuz – mogelijk gemaakt door de gouverneur van de provincie Hormuzgan – onderbroken door een dronebombardement op de haven van het eiland. Hierdoor moesten we met een boot de zeestraat op en bekeken we de vele schepen die voor de kust lagen.

Uit Iraanse rapporten en interviews (met de gouverneur van Hormuzgan en een gespecialiseerde journalist voor de energiesector in Bandar Abbas) heb ik het volgende vernomen: de Straat van Hormuz was niet “gesloten”, maar scheepvaart met banden met de vijand werd geblokkeerd door de Revolutionaire Garde (IRGC), terwijl schepen uit sommige andere Perzische Golfstaten werden belast (met tol), en schepen uit bevriende staten (zoals Irak en China) vrij konden passeren. Dit werd in de daaropvolgende weken herhaaldelijk bevestigd. In een vroeg stadium erkenden de belangrijkste scheepvaartverzekeringsmaatschappijen de veiligheidsmachtiging van de IRGC als een factor die de risicopremies verlaagde en daarmee de financiële haalbaarheid van de doorvaart verminderde.

Hoewel de zeestraat vóór de Amerikaans-Israëlische oorlog voor iedereen toegankelijk was, gold er nu een veiligheidsregulering, afgedwongen door Iran. Washington is er zelfs niet in geslaagd de controle over de zeestraat te verwerven.

Al met al kwam er een einde aan jarenlange Iraanse “strategische geduld” met de directe aanvallen van Washington op Iran, wat Teheran op zijn beurt een krachtig nieuw wapen opleverde: controle over de toegangspoort tot 20% van de wereldwijde energievoorziening.

De westerse media reageerden met afschuw. De Australische staatszender *ABC*, die zag dat er een mede-Australiër in Hormuz was, nam contact met me op, maar niet om details te vragen over wat ik had gezien. Verslaggever Henry Zwartz vroeg me of ik betaald was om in een “Iraanse propagandavideo” te verschijnen. Dat laat zien hoe weinig interesse de Australische staatsmedia hadden in de details van een nieuwe oorlog; ze gaven er de voorkeur aan om iedereen zwart te maken die hun officiële verhaal leek tegen te spreken.

Het bleek dat de Amerikaans-Israëlische oorlog tegen Iran jammerlijk mislukte en wanhopig probeerde de sporen uit te wissen. Het Amerikaanse leger kon Iran niet binnenvallen en ook de Perzische Golf niet betreden uit angst voor Iraanse raketten en drones. Trump raasde en tierde over hoe hij aan het winnen was en hoe Iran “verpletterd” was, en de westerse media namen dit klakkeloos over. Washington claimde vrijwel geen slachtoffers, terwijl het in werkelijkheid minstens een dozijn gevechtsvliegtuigen en een dozijn militaire bases in de Perzische Golf had verloren. Die verborgen slachtoffers zullen later, onder een of andere dekmantel, aan het licht komen.

Belangrijk is dat Iran de soevereine controle over de doorgang door de Straat van Hormuz opeiste (waarbij het zogenaamde “onschuldige

doorgang” regelde volgens het gewoonterecht van territoriale wateren – noch Iran noch de VS zijn partij bij het VN-Zeerechtverdrag) en Washington was niet in staat dit ongedaan te maken en greep uiteindelijk naar een secundaire blokkade van de Straat. Vredesbesprekingen in Pakistan mislukten door de onverzettelijkheid van de VS.

De betere Anglo-Amerikaanse commentatoren hebben niet alleen het falen van deze oorlog erkend, maar ook het feit dat dit falen het einde betekent van het tijdperk van Amerikaans unilateralisme.

Professor John Mearsheimer zei dat Iran de macht over Hormuz, die voor de oorlog niet gereguleerd was, in handen had gekregen en de Israëliërs de mogelijkheid had geboden hun relaties met de Verenigde Staten te vergiftigen. De Britse analist David Hearst zei dat Trumps gal en domheid de macht van Iran in de Perzische Golf juist hadden vergroot.

Onderzoeker Ali Mamouri schreef: “Ongeacht hoe de blokkade zich ontwikkelt, zal Iran op de lange termijn in een veel betere positie verkeren als het gaat om het behouden van controle over de zeestraat – niet de VS.”

De waarschijnlijk grotere prijs van een Amerikaanse nederlaag zal de terugtrekking van alle Amerikaanse bases uit de Perzische Golf zijn – een belangrijke eis van Iran – en een strategische terugtrekking in de lijn van die welke Nixon na de Amerikaanse nederlaag in Vietnam uitzette. In 1969 kondigde president Richard Nixon zijn ‘Guam-doctrine’ aan vanaf een basis op een eiland in de Stille Oceaan. De bewering zal – nu net als toen – zijn dat Washington zijn verplichtingen aan het ‘herbalanceren’ is en meer verantwoordelijkheid bij zijn ‘bondgenoten’ legt.

Sommige ingebedde journalisten hebben al betoogd dat dit Trumps

aanpak was tijdens zijn eerste termijn, toen hij probeerde bondgenoten meer te laten betalen voor hun eigen veiligheid. Het kan echter beter worden gezien als een dekmantel voor een vernederende nederlaag en wederom een stap in de achteruitgang van de Amerikaanse wereldhegemonie. Vergeet niet dat China ook vastbesloten is om de Iraanse (lees: onafhankelijke) controle over Hormuz en daarmee over de belangrijkste energiebron te behouden. Dat is natuurlijk de reden waarom Peking Iran blijft steunen op het gebied van logistiek, defensietechnologie en inlichtingen. Hoe dan ook, Trump zal op zoek zijn naar een of andere troostprijs om deze monumentale mislukking te verhullen.

Als u de artikelen van Dissident.one waardeert, kunt u HIER een donatie via de bank doen om de site in de lucht te houden. Of HIER contant via mijn Postbus.

| Het moment waarop de wereld beseftte dat Iran een wereldmacht is.

Geef censuurkoning Elon Musk een dikke vinger en volg ons op Telegram:

Telegram: t.me/dissidenteen

Klik op de tag om meer te lezen over

Schokkend rapport bevestigt immense schade aan VS-bases die Trump-regime verborgen wilde houden.

 dissident.one/schokkend-rapport-bevestigt-immense-schade-aan-vs-bases-die-trump-regime-verborgen-wilde-houden

26 april 2026

Artikelen

Satellietbeelden onthullen de omvang van de vernietiging bij het hoofdkwartier van de Vijfde Amerikaanse Vloot in Bahrein – Headerafbeelding hierboven.

CBS News bevestigt dat Amerikaanse militaire bases in het Midden-Oosten ‘grotere schade’ hebben geleden door Iraanse

aanvallen dan publiekelijk bekend was.

De bases zouden grotendeels verwoest zijn en de reparatie ervan zou waarschijnlijk miljarden dollars kosten.

Opvallend is dat Amerikaanse bases zelfs werden aangevallen door Iraanse F-5 gevechtsvliegtuigen – ondanks Trumps bewering dat de Iraanse luchtmacht ‘volledig was vernietigd’.

NBC News onthult dat het Pentagon de schade van Irans “Operatie Ware Belofte IV” heeft gebagatelliseerd.

Het Pentagon sprak van “minimale schade”. NBC News heeft echter aangetoond dat dit een volstrekte onderschatting is.

Interne analyses tonen aan dat Irans Operatie Ware Belofte IV Amerikaanse bases in het Midden-Oosten heeft getroffen met schade ter waarde van miljarden dollars.

Niet “minimaal”. Niet “ingedamd”.

Enorm.

Het gaat om:

- > *Beschadigd marinehoofdkwartier in Bahrein*
- > *Vernietigde landingsbanen in Qatar*
- > *Beschadigde hangars en vliegtuigfaciliteiten in Koeweit*
- > *Ontregelde radar- en commandosystemen op meerdere bases*

BREAKING: NBC News reveals the Pentagon downplayed the damage from Iran's "Operation True Promise IV.

The Pentagon said "minimal damage." NBC News just exposed that as a complete understatement.

Internal assessments show Iran's Operation True Promise IV hit U.S. bases across... pic.twitter.com/uIZSA48j7F

— AlphaPulse Globe (@AlphaPulseGlobe) April 25, 2026

NBC bevestigt dat een Amerikaanse basis is aangevallen door een Iraans F5-straaljager.

De F5 werd gebouwd in 1959.

67 jaar geleden.

Het toestel heeft zojuist de grootste militaire basis ter wereld gebombardeerd.

NBC confirms an American base was struck with an Iranian F5 jet.

The F5 was built in 1959.

67 years ago.

It just bombed the largest military in the world. pic.twitter.com/W3YAyDx41U

— Ethan Levins 🇺🇸 (@EthanLevins2) April 25, 2026

Ik denk dat mensen nog niet echt beseffen wat we de afgelopen twee maanden hebben meegemaakt.

Iran, als land dat onder sancties staat, vocht tegen het grootste en meest geavanceerde nucleaire leger ter wereld, en staat

nog steeds sterk en spreekt vanuit een positie van macht.

Neem bijvoorbeeld het volgende: Iran bombardeerde letterlijk een Amerikaanse basis met een gevechtsvliegtuig van zestig jaar oud, terwijl de VS bewapend waren met vliegtuigen van de vierde en vijfde generatie... laat dat alsjeblieft even tot je doordringen.

I don't think people have really let it sink in what we witnessed in the past 2 months.

Iran, as a sole & sanctioned country, fought against the largest, most gilded nuclear powered army in the world, and still stands strong and speaks from a position of strength.

As an... pic.twitter.com/oQJ8vujrX0

— Arya Yadeghaar (Backup) (@AryJeayBackup) April 25, 2026

Voor mensen met een beperkt leesbegrip: het nieuwe in dit verhaal is dat de Iraniërs met 60-jaar oude straaljagers dwars door de Amerikaanse luchtverdediging naar Koeweit (en Bahrein en de Verenigde Arabische Emiraten) vlogen om zwaartekrachtbommen op Amerikaanse doelen te gooien. De laatste keer dat zoiets gebeurde was tijdens de Koreaanse Oorlog. – (Amerikanets)

Het NBC artikel zit achter een betaalmuur, maar je kunt het grootste gedeelte hier lezen.

Als u de artikelen van Dissident.one waardeert, kunt u HIER een donatie via de bank doen om de site in de lucht te houden. Of HIER contant via mijn Postbus.

Totalitaire 'technocratische overname' van de Amerikaanse voedselvoorziening is nu aan de gang.

 [dissident.one/totalitaire-technocratische-overname-van-de-amerikaanse-voedselvoorziening-is-nu-aan-de-gang](https://www.dissident.one/totalitaire-technocratische-overname-van-de-amerikaanse-voedselvoorziening-is-nu-aan-de-gang)

28 april 2026

Artikelen

Het Amerikaanse ministerie van landbouw heeft een contract ter waarde van 300 miljoen dollar gesloten met Palantir Technologies voor het verzamelen en analyseren van gegevens over Amerikaanse boeren.

Palantir Technologies, het megabedrijf voor data-analyse, zet zijn overname van de Amerikaanse federale overheid voort onder een regering die maar al te graag haar verantwoordelijkheden uitbesteedt aan particuliere AI-technologiebedrijven, schrijft Leo

Hohmann.

Palantir, genoemd naar de alziende ogen van mystieke stenen in JRR Tolkiens roman *Lord of the Rings*, heeft al contracten met 26 federale ministeries, waaronder de CIA, FBI, IRS, het Ministerie van Oorlog, Binnenlandse Veiligheid, Volksgezondheid en Sociale Zaken, enzovoort.

Het bedrijf heeft nu een nieuw contract ter waarde van 300 miljoen dollar binnengehaald bij het Amerikaanse ministerie van landbouw om de controle te krijgen over alle datasets met betrekking tot de Amerikaanse voedselvoorziening.

Hoewel er nog geen officiële aankondiging op de website van het USDA is verschenen, maakte Palantir de deal van 300 miljoen dollar bekend in een **persbericht** afgelopen woensdag, 22 april.

“Het Amerikaanse ministerie van Landbouw (USDA) en Palantir Technologies Inc. hebben de ondertekening aangekondigd van een raamovereenkomst ter waarde van 300 miljoen dollar ter ondersteuning van het **Nationaal Actieplan voor de Veiligheid van de Landbouw (NFSAP)** en om de dienstverlening van het USDA aan Amerikaanse boeren te moderniseren.”

De overname van de federale overheid door Palantir in de afgelopen anderhalf jaar is adembenemend geweest, en dit is slechts de meest recente dominosteen die is gevallen.

Dit is het bedrijf waarvan de verklaarde missie is om “de dodenketen te versnellen” in de oorlogen in Oekraïne, Gaza, Libanon en Iran. Nu, zoals voedselkundige Christian Westbrook van ***The Unshadowed*** meldt, heeft hetzelfde bedrijf

letterlijk “de sleutels van de boerderij in handen gekregen”. Dit is niets minder dan een technocratische overname van de voedselindustrie, zegt Westbrook in de onderstaande podcast.

Watch on YouTube

Deze nieuwste publiek-private samenwerking mag dan wel worden aangekleed met termen als nationale veiligheid, modernisering en gemak voor de boer, maar het komt neer op niets minder dan het verraden van de Amerikaanse boeren en voedselconsumenten aan het oprukkende AI-systeem.

“Amerika is afhankelijk van zijn boeren, en het Amerikaanse ministerie van landbouw (USDA) werkt er hard aan om hen de

technologie te bieden die ze nodig hebben”, aldus Ali Monfre, hoofd engineering bij Palantir. “Ze leggen de lat hoger voor wat de overheid voor boeren kan betekenen, en we zijn vereerd om daaraan mee te werken.”

“Het beschermen van de Amerikaanse landbouwgrond is het beschermen van Amerika zelf, en dit werk geeft het USDA het inzicht en de snelheid die nodig zijn om onze voedselvoorziening te waarborgen”, aldus Sam Berry, Chief Information Officer van het USDA. “Onze boeren houden dit land draaiende, en moderne tools helpen ons hen met meer precisie te ondersteunen. Ik kijk ernaar uit om met Palantir samen te werken en de Amerikaanse boerengemeenschap te blijven dienen, die ons allemaal elke dag van dienst is.”

Ondanks de gelikte public relationscampagne komt deze deal neer op een totale overname van de voedselvoorziening door een aantal van de ergste figuren in Amerika – dezelfde joodse technocontrolefreaks die al 26 andere federale instanties hebben gekaapt. Deze miljardaire technocraten droomden er al lang van om dit doel te bereiken en nu hebben ze blijkbaar de kers op de taart, rechtstreeks in hun handen gelegd door de regering-Trump: ons voedsel.

In juli vorig jaar **kondigden** het Amerikaanse ministerie van landbouw (USDA) en minister Brooke Rollins – in samenwerking met minister van Defensie/Oorlog Pete Hegseth, toenmalig procureur-generaal Pam Bondi en toenmalig minister van Binnenlandse Veiligheid Kristi Noem – het National Farm Security Action Plan (NFSAP) aan. Dit plan had als doel “onze voedselvoorziening te waarborgen, de cruciale infrastructuur te

versterken en Amerikaanse landbouwinnovatie te beschermen tegen buitenlandse tegenstanders”, aldus het USDA

destijds in een **persbericht**.

We hadden destijds geen idee dat het plan van deze kleptocraten om “onze voedselvoorraad te beschermen” erop neerkwam dat ze die zouden overdragen aan misschien wel het meest kwaadaardige bedrijf ter wereld. Dit is een klassiek geval van de spreekwoordelijke vos die de kippen bewaakt.

Zoals een beroemde Amerikaanse diplomaat ooit zou hebben gezegd: als je het voedsel beheerst, beheers je de mensen. Palantir zit nu aan het stuur.

Dit is niet zonder precedent. In de jaren twintig van de vorige eeuw oefenden de joodse Sovjetcommunisten een vergelijkbare gecentraliseerde controle uit over de landbouw in het Russisch-Oekraïense gebied dat bekendstond als de graanschuur van Europa. Dit gebeurde onder Stalins bureaucratische hervormingen en leidde tot een van de grootste hongersnoden in de wereldgeschiedenis. Nu, onder een machtige westerse technocratie, hebben we opnieuw mensen zonder praktijkervaring in de landbouw die de controle over de voedselvoorziening van ons land overnemen. Dezelfde catastrofale gevolgen dreigen.

Noteer het: tegen de volgende herfst en winter zullen we wereldwijd te maken krijgen met ongekennde voedseltekorten. Hoewel het in andere landen nog erger zal zijn, zal Amerika er niet aan ontkomen.

Gecentraliseerde controle over de voedselvoorziening loopt altijd uit op een ramp. Maar wanneer die gecentraliseerde planning in

handen is van een bedrijf als Palantir, hoe kan het dan anders aflopen?

Palantir ontvangt nu gegevens van elke boer: wat er is geplant, waarom, hoeveel er per hectare is geproduceerd, enzovoort. Al deze informatie wordt rechtstreeks van het USDA naar Palantir overgedragen, wat van invloed zal zijn op toekomstige beslissingen in de landbouw.

“Nu krijgen ze realtime inzicht in de voedselproductie, wat de handel met voorkennis in grondstoffen zal aanwakkeren”, aldus Westbrook. “Dit geeft hen het volledige realtime inzicht in ons voedselsysteem dat ze naar eigen zeggen al sinds het begin van de technocratie in de jaren dertig wilden hebben.”

Westbrook merkte op dat Alex Karp, medeoprichter en CEO van Palantir, ooit zei: “Ik heb meer data nodig, zodat mijn vijanden bang wakker worden.”

Dit technocratische controlemechanisme is gedoemd te mislukken, maar niet voordat de arbeidersklasse en de middenklasse een hoge prijs betalen in de vorm van stijgende voedselprijzen en minder gezonde voeding die in de winkelschappen terechtkomt.

Westbrook adviseert Amerikanen en inwoners van het Westen om hierop te reageren door moestuinen aan te leggen, kippen te houden en alles te doen wat ze kunnen om hun afhankelijkheid van de producten van commerciële landbouwbedrijven te verminderen.

Ik zou zeggen dat dat goed advies is.

Niet alleen pandemieën worden "voorbereid": simulatieoefening voor voedselcrisis aan het licht gebracht

april 16, 2026

Foto Credit: <https://depositphotos.com/nl>

Naast simulatieoefeningen voor pandemieën houdt de politieke elite zich ook al bezig met het simuleren van voedselcrises: De liberale Europarlementariër Gerald Hauser wijst in een recent persbericht op het simulatiespel "Food Chain Reaction", waarin voor de jaren 2020 tot 2030 enorme schommelingen in de voedselproductie en voedselprijzen werden gesimuleerd als gevolg van bevolkingsgroei, verstedelijking, extreme weersomstandigheden, politieke conflicten en verstoringen in de toeleveringsketen. Ook hier werd

prompt een 'nieuw normaal' afgekondigd. "Is dit Dutch allemaal echt toeval?", vraagt Gerald Hauser zich af.

"Het simulatiespel '[Food Chain Reaction](#)' toont eens te meer aan dat internationale elites en globalisten zich al jaren bezighouden met scenario's van wereldwijde crises – ditmaal op het gebied van voedsel", verklaarde de vrijheidspartij-Europarlementariër Gerald Hauser. De simulatieoefening vond plaats op 9 en 10 november 2015 in Washington, D.C. en bracht ongeveer 65 hooggeplaatste besluitvormers uit de politiek, het bedrijfsleven, de wetenschap en internationale organisaties bijeen, bericht [Report 24](#).

"In dit simulatiespel werd een wereldwijde voedselcrisis voor de jaren 2020 tot 2030 doorgespeeld – veroorzaakt door factoren zoals klimaatschokken, verstoringen in de toeleveringsketen, conflicten en sociale onrust. Ongelooflijk! Precies die ontwikkelingen waarmee we vandaag de dag daadwerkelijk worden geconfronteerd", aldus Hauser. Het EU-parlementslid ziet parallellen met de coronaperiode: "Ook toen waren er kort voor de pandemie talrijke simulaties. Ook hier wordt weer gesproken over crises, ontwrichtingen en een 'nieuw normaal'. De vraag is: is dit allemaal echt toeval?"

Hauser kondigde een parlementaire vraag aan de Europese Commissie aan: "Ik wil weten aan welke simulaties en scenario-oefeningen op het gebied van landbouw en voedsel de EU en haar agentschappen hebben deelgenomen. Welke oefeningen zijn zelf georganiseerd? En: wie heeft de Europese Unie bij deze simulatie vertegenwoordigd? De burgers hebben recht op volledige transparantie! Als elites en globalisten zich al jaren voorbereiden op crisisscenario's, dan moeten ook de resultaten, inhoud en gevolgen openbaar worden gemaakt. Alles moet op tafel komen!", aldus Hauser tot slot.